

OLDŘICH KAPOUN

BÁSNĚ II

Ilustrace: Iva Šurkovská

Oldřich Kapoun

Básně II

Ilustrace: Iva Šurková

Jde o sbírku prostých veršů typu AABB nebo ABAB, či jejich kombinaci. Vznikla na podzim 2021 (2.11 až 10.11.2021) v přívalu inspirace po několikaleté tvůrčí přestávce. Básničky nebyly psané ve chvatu, ale v přílivu múzy. Jedná se o spíše epické básně. Některé tvoří příběhy podobné pohádkám (Božena a Bořivoj, Orel apod.), jiné jsou jen hříčkami a najdou se i trochu drsnější verše (Hovno, Politika, Důchodci atd.). Básně jsou řazeny do sbírky tematicky, nikoli chronologicky, či abecedně. Verše jsou určeny dospělým i když se najdou i básničky vhodné pro děti, jak tomu bylo v první sbírce Básně (vyšla jako e-kniha v roce 2019). Poděkování patří paní PhDr. Charlottě Grenarové, která opravila gramatiku, zvláštní díky patří panu Jiřímu Halberštátovi, který se mnou prováděl korektury. Rovněž se sluší poděkovat ilustrátorce, paní Ivě Šurkovské. Díky patří i panu Bc. Martinu Koláčkovi, který vydal tuto e-knihu.

Doufám, že vám tato sbírka udělá radost a přinese vám hezké prožitky.

Autor

OBSAH

BOŽENKA A BOŘIVOJ	7
MOŘSKÁ PANNA	18
OREL	23
POKLAD	27
VÍLA	33
DUCH	38
MAMINKA	42
DĚTI	44
DĚDA	46
LÁSKA	48
JARO	50
LÉTO	52
PODZIM	54
ZIMA	56
ZOO	58
VEVERKA	61
PSI A KOČKY	63
PAVOUCI	65
MYŠ	67
BAJKA	69
VĚCI	71

FÁRO	73
FOŤÁK	75
POČÍTAČ	77
PRAČKA	79
KOUŘENÍ	81
INFLACE	83
POLITIKA	85
HOVNO	87
DŮCHODCI	89
PORNO	91
MYŠLENÍ	93
SVOBODNÍ	95
HELENKA	97

Boženka a Bořivoj

Za horou vysokou, za černými lesy,
žila kdesi
líbezná dívenka -
pradlenka.

V chaloupce žila,
vypadala jak víla.
Překrásnou měla tvář,
vycházela z ní zář.

Když prádlo máchala
na pocestné mávala,
jel kolem jezdců voj,
v jejich čele Bořivoj.

Jak Boženku uviděl,
sestoupil z koně a k dívce takto děl:
„Jsi tak krásná, panno,
mé srdce je rozerváno.

Chtěl bych tě za svou paní mít
a s tebou navždy žít“
Jak to Boženka uslyšela,
trošičku se zastyděla.

Přestala prádlo máchat,
ve vodě se ráchat.
Pohlédla na Bořivoje,
utřela si ruce svoje.

Potom si tiše klekla
a Bořivoji řekla:
„Jestli mě opravdu budeš chtít,
musíš mi tři přání vyplnit“

„Přej si má paní,
splním ti každé přání“
„Dobrá, to první asi je
pro toho, kdo mě miluje.

Sokola jasného mi přines,
aby mé prádlo unes.
Doletěl by s ním až do nebes,
to bych si přála ještě dnes.“

„Již letím moje milá,
přání, které jsi vyslovila
snadno ti splním ještě dnes.
Sokola máš mít od nebes.“

A tak se spolu rozloučili,
Bořivoj jede k svému cíli.
Do zámku se svou družinou,
v hlavě myšlenku jedinou.

„Sokolníku, ty všechno víš.
Sokola teď mi ulovíš.
Aby byl silný jako lev,
aby měl bujnou krev.“

Sokolník si ten příkaz vzal,
do srdce si ho rázem dal.
Nachystal si rukavici,
navlékl ji na pravici.

Protože vždy poslušný byl,
sokola pro něj ulovil.
„Tady vám ho, pane, nesu.
Musel jsem pro něj k lesu.“

Je silný a zdravý jako vy,
křídla vám více napoví.“
Jak pán sokola spatřil,
se sokolníkem se sbratřil.

„Děkuji ti, ty můj mistře.
K milé spěchám bystře.“
Jakmile tohle dořekl,
nové šaty si oblekl.

To aby milá viděla,
že pobláznil se do ní docela.
Přijel za láskou k řece
a se sokolem vece:

„Boženko, zde máš sokola.
Ten, kdo ho jménem zavolá,
bude mít nad ním velkou moc
a přivolá ho na pomoc.

Splnil jsem tvé první přání.
Jaké je druhé, moje paní?“
„Druhé přání je, můj pane,
chtěla bych vědět, co se stane,